Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

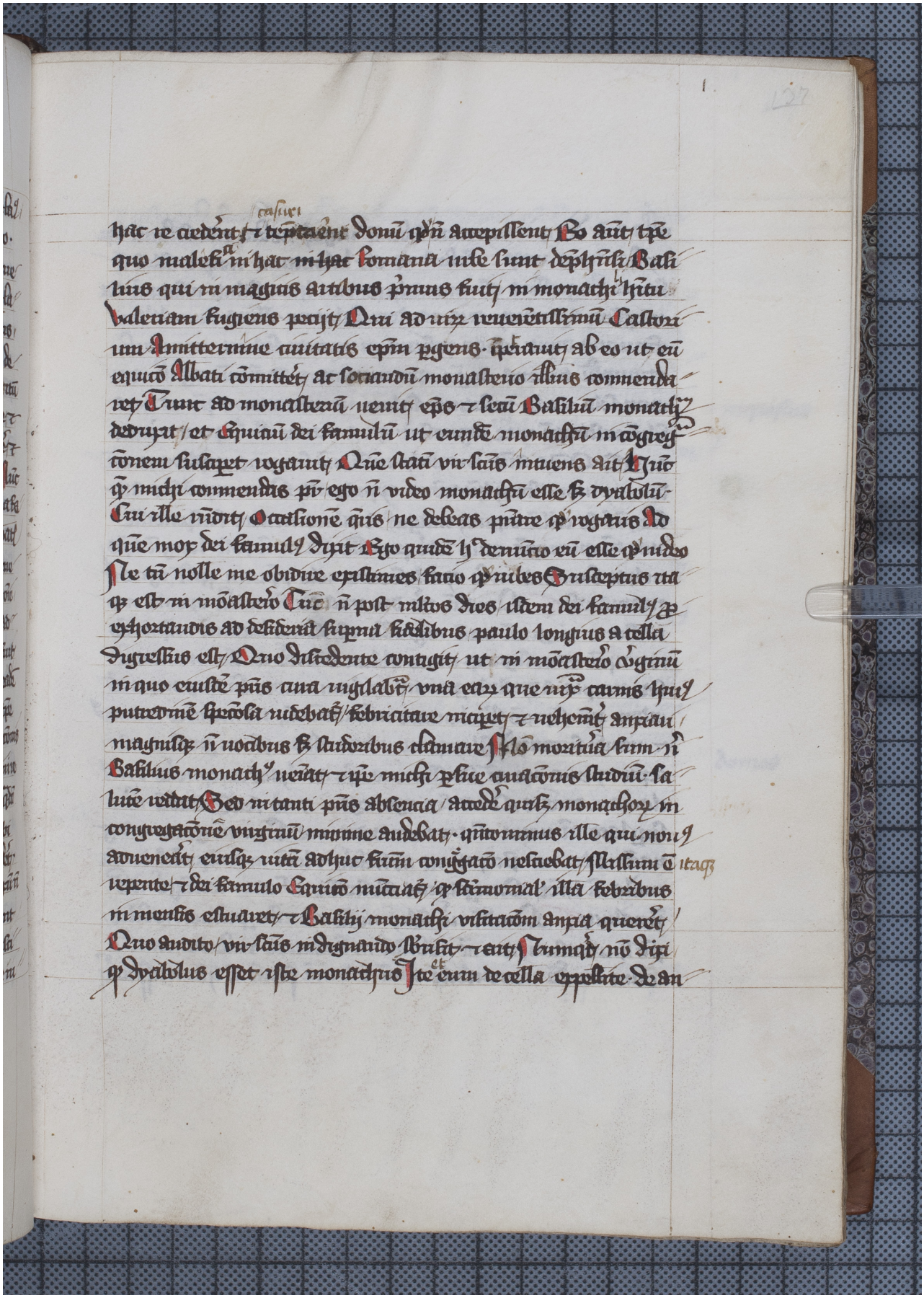

hac re cedent / et tentarent domum ipsum accepissent. Eo autem tempore quo maleficia in hac in hac Romana urbe sunt deprehensa. Basilius qui in magnis actibus primus fuit / in monachi habitu Valeriam fugiens pervenit. Qui ad urbem venerabilissimum Castorium Amiternine civitatis episcopum perveniens. iussitque ab eo ut eum equico Abbati committeret / ac sorandum monasterio illius commendaret. Tunc ad monasterium venit / ego et sancti Basilium monachum deprehendit / et Equicium dei famulum ut eundem monachum in congregationem suscipere rogavit. Quem statim vir sanctus movens ait. Iuro per michi commendas per ego in video monachum esse sed diabolum. Cum ille audivit / Oratione quis ne deberes putare ipse rogatus ad quem mox dei famulus dixit. Ego quidem hunc denuo eum esse ipse video sed te nolle me obedire existimes. Hanc ipse videbis. Suscepitque ita ipse est in monasterio. Cum in post multos dies idem dei famulus ad exhortandos ad desidenda superna fratribus paulo longius a cella digressus est. Quo discedente contigit ut in monasterio oratorium in quo eundem prius anima vigilabat. una cum quem nisi cum hunc putredine spiritali videbat / fabricare maxime et nescientibus ampliare magnisque in operibus et studentibus claudere solo morituum tum in Basilius monachus veniat / et qui michi prius aut cum sanctus studium salutem reddit. Sed in tanti prius absencia / accede quasi monachorum in congregatione virginum manere audebat. quinimmo ille qui non adveniebat eundem adhuc tum congregatio nescebat. Illesum et itaque repente / dei famulo Equicio nuntiatur. ipse stamomal' illa febribus in mensis estuaret / et Basilij monachi visitationem anxia quereret. Quo audito / vir sanctus indignando subsit / et ait. Sumque no dixi ipse diabolus esset iste monachus. Ite eum de cella expellite. de an